

*Dneska je tvůj velký den,
usměj se a vyjdi ven,*

*všichni tě moc rádi mají,
tak ti hodně dárků dají...*

6.

Narozeniny

Jednoho krásného rána, když sluníčko pošimralo Mínu pod nosíkem a ona se probudila, hned věděla, že tento den bude nějaký lepší a veselejší a slastně se v postýlce protáhla. Byla přeci neděle a to znamenalo, že tatínek je doma a dneska nemusí jít do práce. A co ještě, no dneska mám přeci narozeniny a to dostanu hodně dárečků.

Ani jí maminka nemusela nikam posílat, sama šla do koupelny, umyla se a vyčistila si zoubky, tak, jak jí to maminka naučila. Pak se oblékla a šla se podívat do kuchyně, copak asi bude dneska k snídani. Maminka i tatínek už měli všechno pro Mínu připravené, stůl byl plný dobrot a čekali jenom na ni. Ve prostřed stolu byl velký dort se svíčkami které se později zapálily a Mína je musela sama sfouknout. Také nezapomněli na velkou kytku, která byla ve váze s vodou.

Tatínek i maminka se na Mínu usmívali a přáli jí k narozeninám hodně štěstí a radosti. Když se Mína nasnídala, tak dostala od rodičů hodně dárečků, také kočárek s panenkou, skoro tak velký, jaký mívají opravdické maminky. A k tomu i různé oblečky a botičky, aby mohla Mína tu novou panenku převlékat. Také dostala Mína několik nových plyšových hraček, největší byl medvídek, kterému Mína začala říkat Brumla, protože když ho zmáčkla na zádech, začal dělat brum, brum. Pak tam našla houpacího koně, velkého panáka který vypadal legračně, protože to byl šašek z cirkusu. Zrovna takového viděla Mína v cirkuse, kde byla s tatínkem nedávno a moc se mu smála. Také dostala velkou plyšovou opici, jaká se jí líbila, když byla s maminkou v zoologické zahradě.

Mína hezky za všechno poděkovala a byla moc a moc spokojená a hned si se všemi hračkami hrála.

Když už byla unavená, řekla mamince, že půjde na zahradu, že je venku krásně a že si bude hrát tam. Hned běžela ke své houpačce, sedla si na ni a už se houpala. Čekala až se objeví Kalo, aby se mu mohla pochlubit, co všechno dneska od rodičů dostala. Sotva se s Mínou houpačka zastavila, už tu Kalo stál a jako vždy se na Mínu usmíval. Hezké narozeniny ti přeji Míno, vidím že jsi spokojená, tak to dneska nebudeš nic na mě chtít, když jsi dostala tolik hraček.

A proč si myslíš ty kluku jeden ušmudlaný, že si dneska nebudu nic přát. Budu, mám narozeniny a chtěla bych si s někým hrát, ne jenom pořád sama se sebou řekla mu Mína. No dobrá odpověděl jí Kalo, vyndal z kapsy tu svojí svítivou kuličku a hned jak se Mína na ni podívala, byly kolem ní všechny ty její nové hračky ale byly daleko větší, byly velké jako Mína, chodily a uměly mluvit, zrovna jako lidé.

Nejvíc legrace byla se šaškem, dělal kotrmelce, poskakoval a uměl vyhazovat několik míčků najednou do vzduchu a žádný mu nespádl na zem. Také Míša Brumla se snažil, měl na krku nějakou bedýnku s klikou, se kterou točil a ta mu hrála legrační písničku. Brumla při tom tancoval a točil se nemotorně dokola. Mína se mu smála ale líbilo se jí to. Také se povozila na novém koníčkovi, který s ní dlouho jezdil dokola až z toho byla celá unavená. Sotva slezla z koně dolů, začala panenka v kočárku plakat a Mína jí musela převléknout do jiných šatiček a nakrmit ji z takové lahve s dudlíkem. Potom panenka usnula a Mína docela unavená taky.

Když se probudila, seděla na své houpačce a Kalo stál před ní a usmíval se. Tak jak se ti to Míno líbilo, jsi spokojená? Víš Kalo, povídá mu Mína, bylo to moc krásné, byly to hezké narozeniny ale mnohem raději bych si hrála s jinými dětmi než s hračkami. Já vím, povídá Kalo ale v tom ti nemohu pomoci. Svoje opravdové kamarády si budeš muset najít sama. Asi máš pravdu, říkala nahlas Mína a povzdechla si a najednou byl Kalo pryč a ona si povídala sama se sebou. Tak slezla z houpačky dolů a pomalu se vracela k domovu a přemýšlela, jak to udělat aby měla nějaké opravdové kamarády.

©Copyright Jiří Draslar

Tisk zajistila Angelic Agency, s.r.o.